

AM AFLAT, zilele trecute de ingeniosul sistem folosit de şcolarii Moscovei pentru elevii care nu pot participa la vreun match important şi al cărui rezultat vor să afle în măsura în care evoluează scorul.

Porumbei dresaţi, vopsiţi cu două culori, folosesc ca mesageri, fiind luaţi de cei care se duc la match şi cari, conform codului stabilit, trimit de fiecare goal marcat câte unul din aceşti vestitori din culoarea echipei respective.

Ingeniozitatea sistemului a provocat la noi o serie de discuţiuni fireşti, punându-se la un moment dat proectul adaptării lui.

Finalmente însă proectul a fost lăsat baltă, datorită dialogului care urmează:

— Şi câţi porumbei trebuiesc?

— Câte 10-12 de fiecare match, împărţiţi în două culori.

— Atunci noi n'avem cum să aplicăm sistemul.

— Dece?

— Păi, cum vom proceda când va juca Universitatea Bucureşti.

❊

ERA PE VREMEA când imediat după terminarea turului, se agitau discuţiuni pentru perfectări de matchuri amicale.

După ce au defilat pe ecranul preţumptivelor dispute fel şi chip de combinaţii s'au fixat preferinţele, câteva secunde în plus, asupra unui match A. S. Ciocanul—Juventus.

Tratativele nu mergeau însă prea uşor deoarece «dudeştenii» tocmai dăduseră concediu jucătorilor provinciali şi lotul rămas nu părea prea atrăgător pentru un joc cu roş-albaştrii.

Soluţia întârzia să apară şi discuţiile nu înaintau de fel.

— Dar cu Fiamaropol ce-i? întrebă d. Muţă Marcovici, unul din conducătorii fruntaşi ai lui A. S. Ciocanul.

— Vi-l dăm să joace la voi, interveni repede d. Steger — din conducerea Juventusului —, crezând că în felul acesta perfectarea matchului nu va mai întârzia.

— Dimpotrivă, cerem să-l folosiţi voi, în mod obligatoriu, replică fruntaşul alb-albaştrilor.

Şi în clipa de stupoare care urmă, completă — repede — şirul întrerupt al gândurilor:

— In felul acesta voi veţi juca cu 10 iar noi cu 12.

Cunoscutul caricaturist GRAD, ne roagă să anunţăm că dat fiind criza de săli, expoziţia de caricaturi închinată sportului românesc — complet terminată — va suferi o scurtă amânare.

Iarna car, vara sanie

Proecte, proecte, proecte...

A. S. Ciocanul şi Unirea Tricolor ne mărturisesc câte ceva din cele ce vor să realizeze anul viitor

Incă trei achiziţii-printre care doi jucători unguri, echipă standard pe un an, turnnee cu Slavia şi alte echipe străine, cum şi în Siria Palestina şi Egipt, reamenajarea terenurilor şi grija juniorilor şi alte multe şi interesante destăinuiri

In mod excepţional şi numai mulţumită vizitei echipei sovietice Dinamo (Tiflis), activitatea foot-ballistică a fost prelungită până în ajunul Crăciunului. Altfel, în mod obişnuit, echipele noastre dispar de pe arene la primii fulgi de zăpadă. Nu ştim dacă este vorba de un simplu pretext, sau de un conservatorism exagerat; cert este însă, că la noi foot-ballul n'a supravieţuit zăpezii sau numai gerului şi iarna a trăit numai prin activitatea, febrilă chiar, a conducătorilor.

Şi acum, în preajma noului an, am pus principalilor conducători — administrativi sau tehnici — întrebarea: ce proecte aveţi pentru 1946, cu răspunsurile pe care le prezentăm mai jos, cetitorilor noştri. La gura sobei, lângă un păhărel de vin şi în tihna sărbătorilor. Proectele acestea vor da iluzia unei activităţi continui.

Bagaj vast la A. S. Ciocanul

Pentru Ciocanul, sarcina răspunsurilor a căzut tot pe capul lui Zauber, acest harnic şi priceput conducător în secţia de football. Dealtfel, hărnicia şi priceperea constituesc o caracteristică a conducerii clubului Ciocanul, începând cu d. Ştefan Kaufmann, preşedintele clubului, un vechiu şi încercat sportiv, şi terminând cu toţi membrii comitetului secţiei de football. Dovadă că Ciocanul tinde să devină un club model cu conducători model.

Zauber s'a hotărât destul de greu să ne răspundă. Poate unde Ciocanul are de realizat în 1946 prea multe proecte:

Ultimele achiziţii

— „Echipa ne-o vom întări cu siguranţă, cu încă trei jucători, dintre care UN PORTAR ROMAN ŞI DOI JUCATORI UNGURI (HALF CENTRU ŞI CENTRU INAINTAŞ) PENTRU CARE AM ŞI INCHEIAT TRATATIVELE. Şi cu aceasta vom încheia campania achiziţiilor şi TIMP DE UN AN — bineînţeles, — excluzând cazurile de indisponibilităţi — VOM INTREBUINŢA ACEEAŞI ECHIPA DIN ACEEAŞI 11 JUCATORI!

„Toţi jucătorii, inclusiv antrenorul şi cele trei noui achiziţii, vor fi în Capitală până la 15 Ianuarie, *dată la care* vom începe antrenamente în sala Barascheum sau pe teren, dacă timpul va permite".

In ţară şi peste hotare

— „In afară de activitatea oficială, aveţi în proect una amicală internaţională?"

— „Fără discuţie. Pentru organizări în Bucureşti avem două angajamente încheiate şi pe care trebue să le onorăm până la Paşte. Unul este cu Slavia din Praga.

„In ce priveşte deplasările peste hotare, TURNEUL IN PALESTINA, SIRIA ŞI EGIPT — amânat anul acesta din cauza evenimentelor, — VA AVEA LOC SIGUR IN IARNA ANULUI VIITOR. IN PLUS, CUM V'AM MAI SPUS, VOM INCEPE TRATATIVE PENTRU PERFECTAREA UNUI TURNEU IN FRANŢA"..

Reamenajarea terenului

— „Cu terenul ce faceţi?"

— *Il vom reamenaja. In primul rând, îl vom lungi şi lăţi, şi-l vom înălţa cu cca. 10 cm. printr'un strat de pământ. La toamnă îl vom gazona. In al doilea rând, tribuna va fi mărită, iar la capetele terenului vom construi peluze, astfel ca în total, terenul să aibe o capacitate de 6000 de locuri".*

Juniori, juniorii !...

— „O activitate specială...?"

— „Desigur, aceasta va privi juniorii şi pitici. Ne vom strădui să adunăm pe terenul nostru pe toţi copiii din cartier şi DE DOUA ORI PE SAPTAMANA ANTRENORUL GUTTMANN SE VA OCUPA NUMAI DE EI. Paralel cu activitatea lui Guttmann — în cadrul campaniei de asigurare a cadrelor, scopul nostru principal — NEGRESCU ŞI CONSTANTINESCU-GRECU SE VOR OCUPA DE PITICI. Ne dăm seama şi în special preşedintele nostru, d. Ştefan Kaufmann că VIITORUL ŞI FORŢA UNUI CLUB LE ASIGURA IN PRIMUL RAND PITICI ŞI JUNIORII".

„In sfârşit, vom asigura clubului o reorganizare a conducerii în spirit larg democratic prin adunarea generală care va fi convocată după balul nostru dintre 15 şi 25 Ianuarie. Şi atunci însă, sperăm, ba avem convingerea că ne vom bucura mai departe de acelaş larg şi înţelegător concurs din partea d-lor: fraţii Toma, Şapira, comandor Gheorghiu, M. Marcovici, A. Rossman, N. Ionescu, A. Davidovici, Micu Blumenfed, Monică Segal, av. M. Rossin, Mişu Coen şi Emil Georgescu" — şi-a terminat Zauber proectele şi speranţele.

CONSTANTINESCU-GRECU

Visul Oborului : terenul !..

Nu-i chiar uşor, iarna, să dai de urmele conducătorilor. Chestiuni particulare — pe de o parte — şi sportive — de alta, îi face de multe ori de negăsit. Pe d. col. N. Cruţescu, inimosul preşedinte al Unirei Tricolor, însă, eram siguri că-l găsim la teren. Acolo se'ntâlnesc jucătorii, antrenorul şi conducătorii săptămânal.

Am ajuns în momentul în care d. col. Cruţescu anunţa jucătorii că de Sărbători clubul le-a dat gratificaţie o leafă. Nu e mare acest cadou, dar gestul conducerii i-a impresionat plăcut pe jucători.

— „Facem şi noi ce putem pentru băeţi — ne-a spus d. col. Cruţescu — şi ajutăm după posibilităţile noastre. Mai târziu...".

— „Mai târziu? Vă frământă unele proecte?".

— „Cred şi eu. Anul viitor trebue să rezolvăm în mod complect şi definitiv problema terenului. Cartierul Obor are nevoe de acest teren şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi... al susţinătrilor noştri, ne-om vedea împlinit şi acest vis.

„Deocamdată, mulţumită conducerii Uzinelor N. Malaxa, AVEM ŢEVILE — obţinute în mod gratuit — NECESARE IMPREJMUIRII TERENULUI. Acum, sperăm să ne bucurăm şi de larga înţelegere a d-lui Auschnitz căruia NE VOM ADRESA PENTRU SARMA DE GARD. IAR LA PRIMAVARA VOM INCEPE LUCRARILE PENTRU RIDICAREA DIN BETON A PELUZEI — POTCOAVE DINSPRE GARA DEDESUBTUL CAREIA VOM AMENAJA LOCALURI PENTRU PRAVALII. Vom mai reface cabana, terenul de joc, peluza dinspre şcoala de ucenici şi vom solicita tribune din ţevi pentru peluza mare.

„Este primul şi cel mai important proect al nostru. In rest, vom vedea şi vom face. ANTRENOR, SLAVA DOMNULUI, AVEM; JUCATORI NE CREŞTEM SINGURI IAR TURNEE — DE VOM FI SOLICITAŢI — VOM FACE ORIUNDE, la Bucureşti sau în provincie" — şi-a terminat mărturisirile d. col. N. Cruţescu.

Proectele lui Cârjan

Şi pentrucă Fane Cârjan tot da târcoale, am profitat pentru a-i cunoaşte şi proectele sale technice:

— „Am amânat cu un sezon planurile mele. ECHIPA PE CARE O PREGATESC, CA ŞI CADRELE EI, LE VOIU PREZENTA ABIA IN TOAMNA ANULUI VIITOR. Până atunci, dacă va fi cazul, voiu înlocui eventualele lipsuri din prima echipă şi, fireşte, TOATA ATENŢIA MEA O VOIU INDREPTA ASUPRA... ECHIPAMENTULUI. AVAND ECHIPAMENT VOIU AVEA JUNIORI MAI MULŢI PE TEREN, DECI CADRE".

— „Când începi antrenamentele şi cum?".

— „In a doua jumătate a lui Ianuarie. Până atunci odihnă. ŞI PRIMUL ANTRENAMENT VA FI... CURAŢAREA TERENULUI DE ZAPADA. APOI, CATEVA ŞEDINŢE DE SALA NUMAI PENTRU EXERCIŢII DE GIMNASTICA. Nu sunt un adept al antrenamentelor de sală, dar trebue să adun jucătorii laolaltă şi să-i ţin cât mai mult împreună. Numai aşa ajung la atmosfera de prietenie, de apropierea sufletelor, de care am nevoe în echipă".

Lipsa de spaţiu nu ne-a permis să înfăţişăm toate răspunsurile. Ne rezervăm, de aceia, dreptul să revenim într'unul din numerile noastre viitoare.

— **Petre Gaţu** —

CE SE INTAMPLA CAND SPECTATORII INTERVIN IN JOC..

Intr'adevăr: ce se întâmplă atunci când spectatorul se amestecă în joc?

Multe şi curioase scene, care — pe lângă latura umoristică — mai lasă şi impresia unor pitoreşti mentalităţi.

SPECTATORUL FUNDAŞ

Se întâmplă, de pildă, ce s'a petrecut la un joc Ungaria — Bulgaria disputat acum câţiva ani la Sofia şi terminat cu 3—0 sau 4—0 pentru echipa maghiară.

La un moment dat, portarul bulgar a ieşit din poartă pentru a ataca un înaintaş advers care trecuse şi de fundaşi. Dar portarul a fost dublat şi el şi jucătorul ungur a trimis balonul spre poarta goală. Goalul era sigur. Nimic nu-l mai putea evita. Un singur spectator a fost optimist: a sărit în teren şi cu un shoot invidiat de fundaşi, a degajat lung în out. Goalul a fost evitat şi toată lumea a rămas cu gura căscată de această ispravă. Chiar şi arbitrul, care — revenindu-şi — n'a putut acorda goalul pentru simplul motiv că n'a fost marcat.

Şi a dat «doi la doi» fără să fi contravenit regulamentului.

...ŞI UNUL GOAL-GETTER

Sau, situaţia inversă.

La un joc de categorie inferioară disputat în Italia, scena a fost contrarie celei descrise mai sus.

La un atac, un înaintaş trage la poartă pe jos. Portarul — deşi apreciase că mingea nu va intra în poartă — a plonjat totuşi.

Şi s'a trezit cu mingea sărind peste el în goal, pentrucă un spectator-poznaş sau fanatic — a vrut ca să fie goal. Aflat în imediata vecinătate a barei, a întins piciorul şi cu vârful pantofului a făcut să devieze balonul în poartă.

Că a fost scandal, nu mai este nevoe s'o spunem. Arbitrul însă, n'a ţinut seamă şi — constatând intervenţia spectatorului — a dictat, ca mai sus, tot un «doi la doi».

SPECTATORII ŞTIU ŞI SA PASEZE

Nici footballul nostru n'a fost scutit de asemenea intervenţii «externe». Trecem peste acele incursiuni civile pe teren după vreun jucător sau arbitru şi pomenim de acel faimos match Carmen — CFR disputat pe terenul PTT.

Lumea a profitat de faptul că terenul nu era împrejmuit şi a depăşit — în unele locuri — cu mult linia de out în teren. Şi spre sfârşitul jocului, când CFR ataca mai insistent poarta Carmenului era fixită de... spectatori.

La un atac feroviar, mingea a fost trasă alături de poartă în lume, adică afară. Vorba vine, pentrucă un picior a retrimis-o în teren şi Radu Florian, mai în glumă — mai în serios — a reluat... direct în plasa Carmenului.

Arbitrul a acordat goal???

❊

Si încă multe altele — cunoscute sau necunoscute — toate la un loc făcând parte din curiozităţile balonului rotund.

Prietenul meu VITTORIO POZZO

Era în ziua de 4 Mai 1940, la Roma. Cu o seară înainte, avocatul Mauro—fostul vice-preşedinte al Federaţiei internaţionale de football — împreună cu căpitanul Fernando, secretarul districtului local, mă invitase la unul din acele mici şi fermecătoare «ristorante», care constitue una din atracţiile Cetăţii Eterne.

Acolo, în faţa unui delicios «scampi» şi a unui pahar de chianti, căpitanul Fernando ne-a vorbit de Pozzo. Erau, în cuvintele acestui roman, o evlavie şi un devotament pe care nu le întâlneşti decât la italieni, când vorbesc despre Alfa Romeo, bucătăria napolitană şi Tizian.

Faima lui Pozzo mă impresionase mai puţin decât actul de credinţă sportivă, mărturisit de unul din cei mai fanatici slujitori ai ei.

A doua zi de dimineaţă, mă aflam în hallul hotelului Flora, unde cantonase echipa României care urma peste 24 ore să susţină matchul de football cu campionii lumii.

Pe o canapea, cu pipa'n gură, îmbrăcat sportiv, cu privirea pierdută, stătea Vittorio Pozza, Sosise cu o seară înainte. Il cunoscusem în anul precedent, la Bucureşti, cu prilejul întâlnirii dintre cele două ţări, care trebuiau să se înfrunte din nou în ziua următoare.

Il aştepta pe colegul său întru selecţionare unică, doctorul Virgil Economu.

După reminiscentele tradiţionale, nelipsitele aduceri aminte, căpitanul echipei italiene mi-a vorbit despre el, despre footballul italian, despre cel românesc pe care-l cunoştea bine — şi despre conducătorul technic al caravanei noastre, d. V. Economu, pe care-l socotea unul din cei mai pricepuţi oameni depe continent, în domeniul soccerului.

de Lorin Firu

Am stat de vorbă trei ore. Am luat masa împreună iar seara — venise la un dineu oficial pe la orele zece — am prelungit-o până la 2 dimineaţă, refugiaţi într'un mic cabaret din spatele Forului.

Originar din Nisa, Pozzo vorbea perfect franceza. Gazetar de profesie, mai mult întreba decât povestea. Elev al celebrului Herbert Chapman, şi-a egalat maestrul.

Dotat cu o inteligenţă vie şi o cultură remarcabilă, altoise pe excepţionale daruri intelectuale o rară viziune şi concepţie a jocului de football. Era de 15 ani căpitanul echipei naţionale, care de două ori cucerise campionatul mondial. Dăduse soccerului peninsular armura inviolabilă care i-a adus gloria şi supremaţia.

Până să-şi impună punctul de vedere şi să i se recunoască priceperea şi capacitatea, dusese o luptă grea. Şi o mai ducea încă. Contestat de unii, adulat de alţii, solicita în acelaşi măsură stima ca şi invidia. Intocmai ca şi faţă de corespondentul său român — Virgil Economu — clevetirea se mărita cu admiraţia. In sânul federaţiei chiar, întâmpina o opoziţie crâncenă. Un anume Rinaldi, fascist notoriu, urmărea să-i ocupe locul şi alimenta cu mijloace clasice această opoziţie. Fusese chiar vorba, înaintea matchului cu România, să fie înlocuit. Omul care adusese footballul italian pe culmile gloriei trebuia sacrificat pentru meschine interese politice. Pentrucă Pozzo a fost un antifascist convins, susţinător sincer al unei libertăţi totale.

Deşi în echipa Italiei juca Olivieri — pantera, cum fusese numit — precum Foni şi Rava, fundaşi excepţionali, Vittorio Pozzo vorbea cu melancolie de Combi, Rosetta şi Calligaris «difesa d'oro» — apărarea de aur a Italiei. Avea pentru aceşti trei jucători o admiraţie nețărmurită. Ii socotea adevăratele briliante ale footballului italian. Nici Meazza, nici Piola şi nici chiar Orsi, nu i-au risipit această melancolie. Poate, pentrucă această «difesa d'oro» — cum singur mărturisea — i-a dat primele momente — care totdeauna sunt unice — de voluptate sportivă.

VITTORIO POZZO

Pentru el, selecţionarea şi antrenarea unei echipe era o muncă de zi şi noapte. De săptămâni şi luni întregi. Partizanul unei discipline de fier, — el însuşi, model de sobrietate şi retenţiune — convins că geniul nu e decât rezultatul unei îndelungate opere de răbdare şi efort continuu, pretindea jucătorilor o încadrare totală, absolută în sistemul lui de joc şi antrenament, pe care-l clădise ţinând seama de calităţile şi temperamentul compatrioţilor săi. A avut norocul — poate chiar meritul — să se facă ascultat şi la nevoie temut.

Articolele lui, publicate în diversele reviste şi ziare italiene — în special în «La Stampa» al cărei redactor sportiv era — constituiau adevărate lecţii de football. Talentul condeierului, grefat pe o vervă de pamfletar autentic seconda o pricepere desăvârşită.

Ne-am reîntâlnit după matchul Italia—România, după acel match memorabil, în care «campionii lumii fuseseră la doui paşi de înfrângere» cum scria — mai târziu — Victor Denis în «Football». Era mulţumit de jocul echipei sale. Şi încântat de cel al României. «Aşa cum jucase, unsprezecele român ar fi putut face o surpriză oricărei echipe din lume» Socotea performanţa noastă drept cea mai remarcabilă din câte au realizat echipele streine în Italia.

Spre deosebire de matchul dela Bucureşti, spunea Pozzo, naţionala noastră a avut, de data aceasta o personalitate: a ştiut ce vrea, ce joacă şi cum joacă. Era încântat de David — pe care presa italiană îl denumise «il muro»—şi-l socotea pe Baratki, jucător de clasă europeană.

Purta cu el un ideal: să-i învingă pe englezi la ei acasă. Nutrea acestora un sentiment de înaltă stimă. Ii socotea adevăraţi maeştri, singurii profesori pe care îi are soccerul. In realizarea acestui vis — care-l stimula şi îl frământa în acelaş timp — îşi vedea încoronarea pasionatei şi pasionantei lui cariere. Apoi, se va retrage dela selecţionare şi se va ocupa de juniori şi pitici.

Peste două zile, Pozzo a plecat la pescuit.

Zilele trecute a vorbit la radio Roma. Svonurile care au circulat cu privire la o pretinsă pactizare a lui cu hitlerismul, s'au dovedit neîntemeiate. Patria lui Vittorio Pozzo a fost totdeauna Italia, însă Italia adevărată.

Acum şi-a reluat postul în primire. Corabia şi-a recăpătat cârmaciul. In recentul match susţinut de Italia, echipa a fost formată de selecţionerul intrat deja în legendă.

Squadra azura e din nou pe drumul gloriei...

Recepţia oferită echipei DINAMO la sediul «Frontului Armeniei»

La sediul comunităţii armene din Bucureşti, a avut loc o recepţie dată de „FRONTUL ARMENIEI" în cinstea echipei „DINAMO". Festivitatea s'a bucurat de prezenţa d-lui prim secretar de legaţie Dangulov, expediţia sovietică în frunte cu d. Shiotladza, conducătorul comitetului sportiv din Georgia, d. Uşov, arbitrul jocului de Joi, cu Juventus, d. Iordanig, antrenorul echipei, d. Iuliu Orban, d. Al. Reuss, preşedintele F.R.F.A., d. dr. Virgil Economu, d. Denis Xifando, d. A. Kahane, d. Mircea Cruţescu, şi reprezentanţi ai presii.

Gazdele s'au ilustrat printr'o primire deosebit de călduroasă, ceeace a imprimat recepţii o atmosferă de prietenie şi sportivitate. Dealtfel, conducătorul echipei a primit din partea asociaţiei sportive armene o splendidă cupă, simbolizând legăturile de prietenie dintre poporul armean şi popoarele uniunei sovietice.

Au vorbit, subliniind însemnătatea raporturilor sportive între reprezentanţii sportului din U.R.S.S. şi România, d-nii: Dangulov, d. Shiotladze şi un membru al „FRONTULUI ARMENIEI".

S'a servit apoi asistenţei un bufet excelent.

ECHIPE din PRAGA, VIENA şi BUDAPESTA VOR JUCA LA ARAD IN PRIMAVARA

I. T. A. are un bogat şi variat program de activitate. — 100 milioane pentru primele lucrări ale stadionului din Arad

Incet-încet, datorită puternicului imbold dat de activitatea şi eforturile unui mănunchiu de grupări, în frunte cu ITA, Arad — vechiul centru sportiv — revine pe primul plan. Faptul coincide cu afirmarea din ce în ce mai impunătoare a footballului, reprezentat cu deosebită cinste şi seriozitate de ITA.

Şi nu trebue să mire. Footballul arădean este în plină reorganizare şi desvoltare, iar ITA — campionul — a devenit o atracţie generală, prin posibilităţi şi seriozitate. Afluenţa de oferte din partea diverşilor jucători aici îşi are explicaţia: toţi jucătorii acestei grupări sunt în primul rând oameni muncitori şi apoi footbalişti.

Şi aceşti jucători au o situaţie — în civilitate — care le permite să vadă în football nu o meserie ci o distracţie sau, mai bine, o utilizare utilă şi potrivită a timpului liber.

E normal, aşadar, ca ITA să fie o tenaţie.

100 milioane pentru primele lucrări ale stadionului

Ultimile ştiri primite din Arad, ne indică o febrilă pregătire a sezonului de primăvară. Pe primul plan se situează problema stadionului, pentru care lucrările vor începe în primăvară. D. Pălincaş — primarul oraşului Arad — a primit devizul — care prevede pentru început suma de 100 milioane lei — şi-l va prezenta d-lui Gh. Vântu, subsecretar de Stat la Interne.

MARKI (I. T. A.)

Calendarul internaţional

In ce priveşte activitatea pe teren, ITA va avea un program bogat şi variat. Intre jocurile de campionat va susţine câteva partide internaţionale. In acest scop, a început tratative — prin emisarii săi — pentru angajarea câtorva echipe din Praga, Viena şi Budapesta. In acest mare program internaţional va fi cu siguranţă realizat în întregime.

Cât despre debutul la Bucureşti, el va fi posibil în cadrul obligaţiei faţă de Carmen, căruia îi datorează o revanşe.

Conlucrare ITA — AMEFA — Gloria

In altă ordine de idei, trebue semnalată politica, sănătoasa politică de conlucrare a ITA-ei. Şi conlucrarea priveşte grupările populare AMEFA şi Gloria, cărora ITA le va face înlesniri în activitatea lor.

Deocamdată, jucătorii în vacanţă

Deocamdată însă, ITA a dat vacanţă jucătorilor săi până la 1 Februarie, după care vor relua antrenamentele.

Un concurs de şah, de Craciun

Comisia locală de şah, C.G.M., organizează pentru a doua zi de Crăciun, Miercuri 26 Decembrie a. c. ora 9 dim. cu concursul campionului de şah al României, maestrul Seimeanu, un mare simultan de şah.

Simultanul va avea loc la Cercul de Şah A.T.A.S. din b-dul Carol nr. 22, Ministerul Asigurărilor Sociale. Tot atunci, se vor primi şi înscrierile pentru concursurile de calificare care vor începe în luna Ianuarie 1946.

Toţi jucătorii de şah sunt obligaţi a participa la aceste concursuri de calificare. Jucătorii care nu vor fi participat la cel puţin un concurs de calificare, nu vor putea lua parte, la campionatul Capitalei ce se va disputa pe categorii.

— Cercurile de şah sindicale din provincie sunt rugate a trimite pe adresa Comisiei Centrale de Şah C.G.M. str. Wilson 9, adresa exactă şi lista jucătorilor precum şi planul de activitate pe 1946.